

женіето, които не е простено да ги ѳде другый освѣнь
свещенницѣтъ; и че и свещенницѣтъ въ сѣбботенъ
день работѣтъ въ храмътъ, и най послѣ, че той былъ
господарь на светилището, и слѣдователно може да
са располага съ законътъ който заповѣдва да са пази
сѣбботата. (Іоан. ѳ— Аѣк. ѣ 1—5. Марк. 6—23. Мат.
ѳ. 1—8.).

*§. 20. Іисусъ избира дванайсетѣ апостоли и
ги поучава на гората.*

На другата сѣбота въ съборището на Каперна-
умъ исцѣри едного челоѳка който имаше суха рѣка,
като показа на Фарисейтъ, че туй не е противно на
законътъ. Но Фарисейтъ прогнѣвены, съзаклехъ са
съ Иродіанѣтъ (които са мѣслятъ да сѣ отъ ересъ-
та на Іуда Галонитскаго или Галилейскаго) да убіѣтъ
Іисуса. Той обаче трѣгнѣ съ ученицѣтъ си къмъ Ти-
веріадското море, дѣто го послѣдува много народъ,
за да слушатъ словото му, и да са исцѣрѣтъ отъ
болѣститѣ си. Притѣсененъ отъ народътъ, прѣминѣ
оттатѣкъ морето, и възлѣзе самъ си на гората дѣто
прѣнощува като са молѣше. Сутренъта като слѣзе
отъ гората, избра дванайсетъ души за да бѣдѣтъ съ
него наедно, да иматъ власть да цѣрѣтъ сѣкаква
болѣстъ, да проповѣдатъ по цѣлъ свѣтъ евангеліето,
и ги нарече Апостоли. Тѣ сѣ: Симонъ който са на-
рече Петъръ, Іаковъ и Іоаннъ синовеѣ Заведеоѳы
(който прѣименува Воанергесъ, сирѣчь синове грѣмо-
вы), Андрей, Филиппъ, Варѣоломей, Матѣей, Ѵома,
Іаковъ Алѣеѳъ, Симонъ Кананитъ, прозванъ Зилотъ
(ревнитель), Іуда Іаковѳъ или Ѵаддеѳъ, и Іуда
Искаріѳтскый. Послѣ като сѣднѣ на моравата при